

אָמַר לִיה, אִי הֵכִי, הָא אֹרְיִיתָא כְּלָא סְתִים וְנָנִיז, דִּהָא הִיא שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה הֵוִי. אמר לו רבי יהודה שאם כן כדבריך הרי התורה כולה היא סתומה וגנוזה מאחר שכולה היא שם קדוש ועליון של הקב"ה, וּמֵאֵן דְּמִתְעַסֵּק בְּאֹרְיִיתָא כְּאֵלוּ אֶתְעַסֵּק בְּשְׁמִיהּ קְדִישָׁא, וְאִי הֵכִי, לִית לָן לְשִׁאלָא וּלְאַסְתְּפֻלָּא. ואם כן מי שעוסק בתורה נחשב לו כאילו הוא מתעסק בשמו הקדוש של הקב"ה ואם כן כדבריך הרי אסור לנו לשאול ולהתבונן אפילו בנגלות דברי התורה והרי ודאי אין הדבר כן מאחר שכתוב 'ודברת במ' 'והגית בו יומם ולילה'.

הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו

אָמַר לִיה אֹרְיִיתָא כְּלָא סְתִים וְנָנִיז, וְשְׁמִיהּ קְדִישָׁא סְתִים וְנָנִיז, וּכְתִיב (דברים כט) הַנְּסִתְרוּת לִי אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלוּת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ. השיב לו רבי אבא לרבי יהודה שבאמת התורה כולה היא גלויה וסתומה כמו בשמו הקדוש שהוא גלוי וסתום ועל שני החלקים האלו כתוב הנסתרות לה' וגו', הַנְּגִלוּת לָנוּ, דִּאִית רְשׁוּ לְשִׁאלָא, וְלַעֲיִנָּא וּלְאַסְתְּפֻלָּא בְּהוּ וּלְמַנְדַּע בְּהוּ. שיש לנו רשות לשאול ולעיין ולהתבונן בכדי לדעת אותם והוא החלק של התורה מהז'ת ולמטה. אַבְל הַנְּסִתְרוּת לִי אֱלֹהֵינוּ, דִּילִיָּה אֵינֻן, וְלִיה אֶתְחַזֵּיין. אמנם מש"כ 'הנסתרות לה' אלהינו' הכוונה על הג'ר שהסודות האלו הם שלו ורק לו הם ראויים ולכן בזה אין לנו לשאול (רמ"ק), דְּמֵאֵן יְכִיל לְמַנְדַּע וּלְאַתְדַּבְּקָא

הלימוד היומיומי

לע"נ ז'קליון בת זמירדה אידה ושמועון ע"ה

דַּעְתּוֹי סְתִימָא, וְכֹל שְׁבִין לְמִשְׁאֵל כִּי מִי יִכּוֹל לַדַּעַת וּלְהַשִּׁיג אֶת
דַּעְתּוֹ הַנֶּעֱלָמָת וְהַסְתּוּמָּה וּכ"ש שְׁמִי יִכּוֹל לְשַׁאֵל שְׁאֵלוֹת עַל דַּעְתּוֹ הַנֶּעֱלָמָת מֵאַחַר שֶׁהוּא
הַדַּעַת וְהוּא הַיּוֹדֵעַ וְהוּא הַיּוֹדֵעַ וְאִין רֵאוּי לְשַׁאֵל בִּידְעֵתוֹ כֻּלָּל (רמ"ק).

אִין רְשׁוֹת לּוֹמֵר סוּדוֹת נֶעֱלָמִים אֵלֶּא לְרִשְׁבִּי שֶׁהִקְבִּי"ה הַסְכִּים עַל יָדוֹ
תָּא חֲזוּי, לֵית רְשׁוֹ לְבָנֵי עֲלָמָא לְמִימֵר מְלִין סְתִימִין
וּלְפָרְשָׁא לּוֹן, בַּר בּוֹעִינָא קְדִישָׁא רַבִּי שְׁמַעוֹן,
דִּהָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתָּפֹם עַל יָדוּי בֵּא וְרֵאָה שְׁאִין רְשׁוֹת
לְבָנֵי הָעוֹלָם לּוֹמֵר אֶת הַסּוּדוֹת הַנֶּעֱלָמִים וּלְבַאֵר אוֹתָם חוּץ מִהַמְּאֹר הַקְּדוֹשׁ רִשְׁבִּי מֵאַחַר
שֶׁהִקְבִּי"ה הַסְכִּים עַל יָדוֹ. וּבְגִין דְּדָרָא דִּילֵיהּ רְשִׁימָא הוּא
לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל דָּא מְלִין אֶתְמַרְוּ בְּאַתְגְּלִיָּיא עַל
יָדוּי, וְלֹא יְהֵא דָּרָא כְּדָרָא דָּא דְּאִיהוּ שְׁאִרֵי בְּגִוְיָהּ, עַד
דִּיִּיתִי מִלְּכָא מְשִׁיחָא וּכְן בְּגַלְל שְׁדוּרוֹ שֶׁל רִשְׁבִּי הוּא רְשׁוֹם וְחָשׁוּב לְמַעֲלָה
וּלְמַטָּה וּלְכֵן הַסּוּדוֹת נִאֲמָרוּ בְּגִילוּי עַל יָדוֹ אֲמַנֵּם לֹא יְהִי עוֹד דּוֹר אַחַר שֶׁהַסּוּדוֹת יִיאֲמָרוּ
בְּגִילוּי כְּמוֹ הַדּוֹר שֶׁבּוֹ רִשְׁבִּי שׁוֹרָה בְּתוֹכּוֹ אֵלֶּא עַד שִׁבּוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

הִקְבִּי"ה גִּנּוּזוֹ וְנֶעֱלַם בְּשִׁלּוּשָׁה עוֹלָמוֹת עוֹלָם רֵאשׁוֹן אֲצִילוֹת

אַבְל תָּא חֲזוּי, כְּתִיב בֵּא וְרֵאָה, כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ (בְּכֹלָא
הוּא כְּעִין דּוּגְמָא דְּעֵילָא תָּא חֲזוּי) רָזָא דְּמַלְאָה, תִּלְתַּת עֲלָמִין אִית לֵיהּ

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

לְעֵינֵי זְקֵלָין בֵּת זְמִירָה אִידָה וְשְׁמַעוֹן עִיָּה

לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ נְנִיז בְּגוּוֹיֵיהוּ וְסוּד הַדְּבַר שֶׁהָאָדָם
 נִקְרָא צֶלֶם אֱלֹהִים הוּא כִּי שְׁלוּשָׁה עוֹלָמוֹת יֵשׁ לוֹ לְקַב"ה שֶׁהוּא גִּנּוּז וְנַעֲלָם בְּתוֹכָם שֶׁהֵם
 עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה וְיִצְרָה [מ]. עֲלָמָא קְדָמָאָה, הַהוּא עֲלָאָה
 טְמִירָא דְכֻלָּא, דִּלָּא אֲסִתְּפֵל בֵּיהּ, וְלָא אֲתִידַע בֵּיהּ, בְּר
 אִיהוּ, דְּאִיהוּ נְנִיז בְּגוּוֹיֵיהּ וְהִנֵּה הָעוֹלָם הָרִאשׁוֹן הוּא עוֹלָם הָאֲצִילוֹת שֶׁהוּא
 עֲלִיּוֹן וְנַעֲלָם מְכוּלָם שֶׁלֹּא הִסְתַּכֵּל בּוֹ וְלֹא הִשִּׁיג בּוֹ חוּץ מִלְּבַדּוֹ יִתְבַרֵּךְ מֵאַחַר שֶׁהוּא גִּנּוּז
 וּמִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכּוֹ (רמ"ק).

העולם השני עולם הבריאה

עֲלָמָא תְּנִינָא, דְּאִיהוּ קָשִׁיר בְּהַהוּא דְּלְעִילָא, וְדָא
 הוּא דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְּמוֹדַע מְנִיָּה הָעוֹלָם
 הַשֵּׁנִי הוּא עוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא קָשׁוּר בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת שֶׁנִּמְצָא לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ וְזֶהוּ הָעוֹלָם
 שֶׁהִקְב"ה נוֹדַע וּמִתְגַּלָּה מִמֶּנּוּ כִּי שֵׁם שׁוֹכֵנֵת הַמַּלְכוּת דְּאֲצִילוֹת שְׁדַרְכָּה עוֹלָיִם הַצְּדִיקִים
 וּמִשִּׁיגִים מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵּךְ, בְּמָה דְּכֻתִּיב כַּמֶּש"כ (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
 צְדָק, זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְדָא הוּא עֲלָמָא תְּנִינָא כִּי צְדָק הִיא
 הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת פֶּתַח וְשַׁעַר ע"ש שֶׁהִיא הַפֶּתַח וְהַשַּׁעַר לְהִיכַסֵּס אֶל שְׂאֵר הַסְּפִירוֹת, וְזֶה
 הָעוֹלָם הַבְּרִיאָה הוּא הָעוֹלָם הַשֵּׁנִי שֶׁבּוֹ הִקְב"ה מִתְלַבֵּשׁ.

אור הרשב"י

[מ] אמנם הוא לא הזכיר את עולם העשייה כי
 הוא נקרא הבל וריק וקליפה לעומת הג' עולמות
 העליונים שהם טוב (מק"מ בשם מהרח"ו).

הלימוד היומי

לע"נ ז'קלין בת זמירדה אידה ושמועון ע"ה

העולם השלישי עולם היצירה

עֲלָמָא תְּלִיתָאָה, הֵהוּא עֲלָמָא תַּתָּאָה מִנֵּייהוּ,

דְּאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ פְּרוּדָא העולם השלישי הוא עולם היצירה

שהוא נמצא למטה מהם ובו נמצא פירוד מאחר שחציו טוב וחציו רע, וְדָא הוּא

עֲלָמָא, דְּמִלְאָכֵי עֲלָאֵי שְׂרִיין בְּגוּוֹיָהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִידְ

הוּא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ, וְלֹא אֲשֶׁתִּכַּח וזהו העולם שהמלאכים העליונים

שוכנים בתוכו והקב"ה נמצא בו ולא נמצא. **אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ הַשְּׁתָּא, כִּד**

בְּעֵאן לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע לֵיהּ, אֲסַתְּלַק מִנֵּייהוּ, וְלֹא

אַתְחַוֵּי, עַד דְּכֻלְּהוּ שְׂאֵלֵי דהיינו שהוא נמצא בו עכשיו בבחינת מלא כל

הארץ כבודו אמנם כאשר רוצים להסתכל ולדעת אותו הוא מסתלק מהם והוא לא נראה

ומושג כלל עד שכולם שואלים **אַיִה מְקוּם כְּבוֹדוֹ.** (יחזקאל ג) **כְּרוּדְ**

כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ כי הם לא משיגים אותו. **וְהֵאֵי הוּא עֲלָמָא**

דְּלֹא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ תְּדִירָא וזהו העולם שאין הקב"ה נמצא בו תמיד דהיינו

שלא מחויב שתהיה ההנהגה ע"י היצירה אלא אפשר שהיא תהיה מהאצילות והבריאה

שלא ע"י היצירה (רמ"ק).

גם לאדם יש שלושה עולמות העולם הראשון עולם העשיה

כְּגוּוֹנָא דָּא, (בראשית ט) בְּצַלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם

וכדוגמת כך כתוב בפסוק 'בצלם אלהים עשה את האדם'. **כְּדִין אֵית**

לֵיהּ תְּלַת עֲלָמִין. עֲלָמָא קְדָמָאָה: הֵאֵי עֲלָמָא (דף קנ"ט ע"ב)

הלימוד היומי

לע"נ ז'קלין בת זמירדה אידה ושמעון ע"ה